

Spørgsmålet om religionsfriheden vil blive tydeligt påpeget af borgernes advokat, når han d. 16. marts i Højesteret bl.a. vil påstå, at to af regeringens ministre ved vedtagelsen af lov nr. 532 af 12. juni 2012 (ægteskab af to personer af samme køn) har overtrådt d. 9. artikel i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK art.9). Samtidig vil borgernes advokat (mod Staten) fremhæve, at de to ministre har 'tilsidesat Grundlovgivers vilje'.

Efter at grundlovsfædrene i 60 dage i 1849 havde arbejdet med den bestemmelse, som i dag uforandret er den danske forfatnings 4. paragraf (hvilket vil sige, at hvert af de 14 ord blev nøje overvejet) fremstod denne bestemmelse til sidst med følgende formulering: "Den evangelisk-lutherske kirke er den danske folkekirke og understøttes som sådan af staten." I forbindelse med denne (stærkt debatterede) ordlyd, fik den såkaldte 'religionsparagraf' yderligere af det nedsatte udvalg d. 22. feb. 1849 følgende bemærkning med på vejen: "Udvalget har set det som afgjort, at den i Kongeloven begrundede opfattelse af den evangelisk-lutherske kirke som statskirke måtte opgives i en grundlov, som vedkender sig religionsfriheden (Rigsdagstidende spalte 1481-82).

Kammeradvokaten påstår imidlertid, at 'statsforvaltningen er den danske folkekirke' og har dermed ikke 'opgivet' den gamle kongelovs opfattelse. Grundlovsfædrenes kommentar må da være, at statens advokat 'ikke vedkender sig religionsfriheden'. 1849-betænkningen har nemlig tilføjet følgende kommentar: "En grundlov, der vedkender sig religionsfrihedsprincippet, kan **ikke** opfatte den evangelisk-lutherske kirke som en statskirke!" Dermed er det sagt! Grundlovsfædrenes mening om den sag er ikke til debat. Statens påstand er uimodsigeligt i modstrid med 'grundlovgivers vilje'.

www.medgrundlovskallandbygges.dk

Frøs Herreds Sparekasse: 9740 - 0003445526